

som
BARCELONA
som
MOVIMENT

*Resolucions XIIè Congrés PSC-Barcelona:
Resolucions polítiques aprovades*

Dissabte 28 de gener de 2017

Proposta de resolució sobre el Partit dels Socialistes Europeus

El Partit dels Socialistes Europeus (PES, pel seu acrònim en anglès), va ser fundat l'any 1992 i aplega avui en dia partits socialistes, socialdemòcrates i laboristes d'arreu de la Unió Europea, del Regne Unit i de Noruega. En formen part, com a membres de ple dret, 33 diferents partits europeus. Per altra banda, hi ha 13 altres partits associats i 12 organitzacions que tenen l'estatus d'observadores. El PES funciona, però, tan sols com un "partit de partits", tot i comptar amb una extensa i activa xarxa d'activistes del PES, que s'inscriuen voluntàriament com a tals i que organitzen nuclis a moltes de les principals ciutats europees.

Les socialistes i els socialistes de Barcelona estem convençuts que el projecte europeu necessita un fort impuls en aquest moment, i que la construcció d'un espai polític europeu plenament democratitzat, que afavoreixi la cohesió social i un espai de llibertats, passa per la construcció d'una Europa federal, democràtica i social. En aquest sentit, les forces de l'esquerra, arreu del continent, tenen l'obligació de contribuir-hi en diversos camps. Un d'ells, sens dubte, és el de crear actors polítics a escala europea que contribueixin a aquesta transformació.

És per això que el 12è Congrés del PSC-Barcelona resol:

- 1.- Reclamar, a través dels òrgans pertinents del PSC i del PSOE, la transformació del PES en un partit amb bases socials i militants pròpies, de tal manera que la condició de militant de qualsevol de les organitzacions que en són membres de ple dret atorgui automàticament la condició de militant del PES, i que la condició de militant de qualsevol de les organitzacions associades o observadores n'atorgui la condició de simpatitzant del PES. Per tal d'assolir-ho, les organitzacions membres del PES hauran de convenir la manera de procedir a aquest canvi.
- 2.- Reclamar la participació del conjunt de la militància del PES, així constituïda, i mitjançant representants, en els processos d'elaboració de la línia política i organitzativa del PES, sigui en els seus Congressos o en els òrgans que, entre Congressos, tenen la potestat per a fixar-la.
- 3.- Reclamar la participació directa del conjunt de la militància del PES, així constituïda, i mitjançant el sufragi individual i secret, en l'elecció de la persona que hagi d'ocupar la Presidència del PES (equivalent a la Primera Secretaria en la nomenclatura del PSC). Reclamar, alhora, que les persones candidates a la Presidència del PES hagin de recollir prèviament un nombre d'avals mínim, fixats com un percentatge mínim sobre el conjunt dels membres del PES i alhora com un percentatge mínim sobre els membres de cadascuna de les organitzacions membres de ple dret, admetent-se tan sols les candidatures que hagin obtingut el nombre total d'avals necessaris i a més hagin obtingut també el nombre mínim d'avals almenys en 9 de les organitzacions membres de ple dret del PES.
- 4.- Mentre no s'assoleixin aquests objectius, i amb la finalitat de perseguir-los, des del PSC-Barcelona impulsarem l'activisme i el debat europeïsta, reactivant i

valoritzant els activistes del PES enquadrats en el Citygroup de Barcelona, que tindrà per primer cop una seu física, al nou local de la Federació.

5.- Col·laborar més estretament amb les organitzacions socialistes, socialdemòcrates i laboristes existents a Barcelona, i organitzar-hi debats, activitats i campanyes conjuntes, així com facilitar i establir convenis per a la doble militància entre la seva organització i el PSC, com preveuen els Estatuts del PSC.

L'aigua, l'energia i les telecomunicacions

El PSC de Barcelona concep l'accés a l'aigua, l'energia i les telecomunicacions com a drets de ciutadania bàsics i fonamentals per desenvolupar, per part de cadascú, el seu propi projecte de vida en condicions de llibertat i igualtat.

Cal assegurar el caràcter universal de l'accés a aquests drets, a la vegada que vetllar per la racionalització dels costos i, molt especialment, de garantir models econòmics i socials mediambientalment responsables i sostenibles.

Així doncs, cal orientar les polítiques públiques en aquest sentit per garantir els esmentats drets des de l'excel·lència en la gestió, des de la cura ambiental i preservant-los de dinàmiques que deixin la seva provisió a la simple lògica del mercat capitalista.

D'aquesta manera doncs, en matèria d'aigua

El PSC entén l'aigua com un dret derivat del dret fonamental a la vida.

Aquesta concepció de l'aigua ha de tenir implicacions i conseqüències, que cal desgranar en cada apartat del cicle integral del l'aigua: Dret universal a l'accés a l'aigua per a ús domèstic, Dret universal al sanejament i Dret a la informació respecte el cicle integral de l'aigua.

Els socialistes considerem que tenint en compte les previsions i els efectes que el canvi climàtic tindrà sobre els recursos hídrics a Catalunya, cal construir un nou acord de país en matèria d'abastiment i sanejament per assegurar un subministrament d'aigua en quantitat suficient i de qualitat i una bona gestió de tot el cicle de l'aigua, en aquest sentit la Generalitat de Catalunya té a les seves mans tots els instruments per acordar amb el món local quin ha de ser aquest model del cicle integral que permetrà l'optimització dels recursos d'aigua a Catalunya, acordant els costos de producció, distribució i sanejament.

Pel PSC en l'administració en baixa cal apostar pel principi de subsidiarietat i que aquesta gestió sigui abordada des de l'administració més propera al ciutadà, de manera que pugui assegurar el servei, amb el màxim coneixement de la casuística pròpia de la població. Hi ha un important ventall de possibilitats en aquest àmbit des de la gestió pública fins a la gestió concessionada, passant per opcions mixtes, altres mancomunades entre diversos municipis, etc. La clau doncs es troba en l'excel·lència en la gestió. La clau rau doncs en la casuística de cada municipi i en la cerca de l'excel·lència de gestió.

En el cas de Barcelona hem d'estudiar si la municipalització del servei pot significar una reducció dels costos i de la factura per als barcelonins i barcelonines. Si així fos, els socialistes apostaríem per la municipalització del servei. No és un fi en sí mateix, ho és fer que l'aigua sigui un dret bàsic al que pugui accedir tothom.

Pel PSC cal fer més transparent el cicle integral de l'aigua per part del ciutadà i adequar-la al tractament de dret i no de servei: canviar el tractament de client-proveïdor per una relació ciutadà-administració; incloent a la factura díptics informatius i comunicacions sobre els diferents conceptes de la tarificació i el cicle integral de l'aigua emesos pel titular del bé públic, no només del gestor.

Cal aprofundir en una tarificació social dirigida a aquelles persones que per manca de recursos no poden fer front a la factura de l'aigua, desenvolupant una política d'abastiment d'aigua per la via de la subvenció-directa fins a un llindar de consum i una política de descomptes per les llars vulnerables i en risc d'exclusió social.

Cal assegurar el compliment dels protocols socials vers els talls d'aigua per manca de pagament. Els socialistes garantirem que tots els barcelonins i barcelonines tinguin dret a l'aigua.

En matèria d' energia

El PSC federació de Barcelona proposa en matèria d'energia:

Posar tots els recursos necessaris per la lluita contra la pobresa energètica, de la mateixa manera que es compromet a fer complir la llei contra la pobresa energètica i evitar tots els talls de subministrament derivats de la manca de recursos de les famílies. Com ja estem fent a nivell dels ajuntaments on governem, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i a nivell autonòmic i estatal.

Els PSC aposta per la generació energètica distribuïda en detriment de la generació centralitzada i la gran distribució, és a dir, per donar facilitats perquè totes les fonts d'energia renovable puguin esdevenir petits generadors d'energia elèctrica de manera que la ciutadania es pugui proveir de la seva pròpia electricitat. La ciutat de Barcelona, té una font de energia renovable en els seus centenars de milers d'edificis, en el Sol i en el subsòl cal doncs dotar la ciutadania de les eines perquè aquest potencial energètic esdevingui real.

L'autogeneració i l'autoconsum són apostes de futur i per això en matèria de gestió energètica cal caminar cap a la gestió cooperativa, en la generació, en la distribució i en el consum. Ja hi ha experiències interessants en aquest sentit, cal aprofundir-hi i cal crear-ne de noves.

Cal invertir doncs en la recerca i desenvolupament de sistemes de generació que s'adaptin als entorns urbans, als seus requeriments de capacitat, d'espai i de cost per a les famílies de la ciutat, a la vegada que facin un màxim aprofitament del recurs "ciutat" com a font energètica renovable.

En matèria de telecomunicacions

El PSC aposta per l'accés lliure i gratuït a Internet, no només en el interior dels equipaments, sinó també en tot l'espai públic.

A la vegada cal invertir en el desenvolupament de un nou operador públic de telecomunicacions que assegurí el trasllat de l'abaratiment i amortització de la tecnologia en la reducció tarifària.

Compromís per Barcelona

El PSC de Barcelona és un partit que té en el servei a la ciutat i als seus ciutadans la seva principal raó de ser. Des de 1979 la majoria de les barcelonines i els barcelonins ens han permès servir-los des del govern municipal, ajudant-los a crear una ciutat nova, socialment justa, oberta i cosmopolita, on cadascú tingués els instruments necessaris al seu abast per poder desenvolupar la seva vida, sense traves ni més límit que el respecte als altres.

El projecte socialista de Barcelona, integrat per un grup important d'homes i dones valents, va ser determinant per deixar enrere la llarga nit del franquisme, i convertir aquell anhel de llibertat en la il·lusió col·lectiva per a fer de Barcelona una ciutat vibrant i justa.

Aquest treball col·lectiu ha estat inspirat per una llarga història d'homes i dones de progrés i encapçalats pels alcaldes Narcís Serra, Pasqual Maragall, Joan Clos i Jordi Hereu i els governs de progrés que varen liderar.

Avui, anys més tard de la recuperació de les institucions democràtiques, som portadors d'aquest mateix fil conductor que ha passat el testimoni entre diferents generacions.

Ens sentim orgullosos del que hem estat i del que representem i reivindicuem amb l'orgull i humilitat d'haver estat constructors de la història de la nostra ciutat des del govern o des de la oposició.

També ho fem amb esperança i ambició renovada.

El nostre compromís amb Barcelona i el benestar dels seus ciutadans i ciutadanes l'hem mostrat fins i tot quan la voluntat dels electors ens ha situat a l'oposició, a partir de l'any 2011. Sempre hem procurat arribar a acords per tirar endavant la ciutat.

D'aquell procés n'hem reflexionat i après, i avui ens sentim més convençuts de la necessitat d'un projecte socialista barceloní amb ambició de liderar l'espai progressista a la ciutat.

És amb aquest esperit de servei que els i les socialistes vam decidir, en una votació a la que estàvem convocats totes i tots, entrar de nou al govern municipal el maig de 2016 per a la conformació d'un govern d'esquerres per Barcelona.

Els resultats de les eleccions de Maig del 2015 ens obligaven a les forces progressistes a arribar a acords, a treballar plegats i aparcar algunes diferències si no volíem bloquejar la ciutat. La ciutat podia avançar o aturar-se, i el PSC sempre ha posat Barcelona al capdavant. Ho vam fer amb responsabilitat i amb determinació, i amb la voluntat de fer allò que el PSC sempre ha fet a Barcelona: Transformar la ciutat per a millorar la societat.

És aquesta transformació de la ciutat per a la construcció d'una societat més justa, pròspera i fraternal la que segueix inspirant aquest projecte col·lectiu, des dels barris fins a les institucions.

Un projecte que ha estat capaç de liderar la ciutat quan ha interpellat a una majoria ampla i diversa de gent progressista, que il·lusionada amb un projecte col·lectiu han sentit que el PSC Barcelona era el millor dipositari de la seva confiança.

Tanmateix som conscients que el nostre serà el temps de les ciutats i les regions metropolitanes, per damunt dels estats.

També som conscients que la nostra tasca municipal forma part d'un mateix projecte global que arreu d'Europa està aixecant l'esperança en moltes ciutats.

De Paris a Londres fins a Lisboa, Viena o Berlin, molts ciutadans han trobat en el projecte socialista el baluard de defensa d'uns valors progressistes i cosmopolites que es veuen amenaçats.

És en aquestes grans ciutats on alcaldes i alcaldesses socialistes estan donant resposta des del món local als principals reptes de la nostra societat, i a la vegada estant fent front a les investides de la intolerància, el populisme o el replegament identitari que viu la nostra societat.

Moltes ciutats arreu d'Europa governades per la família socialista s'han convertit en baluards d'esperança per aquells que defensem un projecte de convivència cívica inspirats d'igual manera en la justícia, la llibertat i la igualtat.

En definitiva, el nostre projecte no podria entendre's sense aquesta tradició històrica ni sense aquesta dimensió col·lectiva i fraternal.

La Barcelona que volem és una Barcelona ambiciosa en la lluita contra les injustícies. La Barcelona que volem és una societat justa i cohesionada, on tothom se sent co-responsable del destí col·lectiu dels ciutadans i ciutadanes. La Barcelona que volem és una ciutat pròspera i emprenedora. La Barcelona que volem és una Barcelona compromesa i solidària. La Barcelona que volem és una ciutat sostenible, i també és una ciutat que eleva la cultura.

Aquesta és la Barcelona que volem i per la que treballem.

Els nostres són temps complexos, però la lluita per la igualtat i l'emancipació plena, no ha estat mai fàcil.

És per aquest motiu que som optimistes en el futur de la nostra ciutat, perquè som conscients de la força col·lectiva quan treballem plegats.

En els propers anys, tindrem la responsabilitat mitjançant la nostra acció de govern de contribuir a la millora efectiva de la nostra societat i volem fer-ho posant al centre de la nostra tasca la generació d'ocupació de qualitat. Per a fer-ho ens cal posar tot el nostre esforç en la reactivació econòmica, però a la vegada en la construcció d'un model que volem que sigui competitiu, just i sostenible.

Per assolir els nostres objectius com a projecte polític però també com a ciutat, ens caldrà dotar-nos d'eines plenes que garanteixin que disposem de les competències

necessàries per a que Barcelona i el seu entorn metropolità puguin exercir una governança plena i servir així als seus ciutadans.

Per aquest motiu exigim al govern de la Generalitat i de l'Estat que la ciutat no sigui hostatge de la confrontació política entre administracions, i que ambdues institucions compleixin els seus compromisos amb Barcelona. Volem que l'Estat i la Generalitat dialoguin i acordin en benefici de la ciutat i la seva regió metropolitana.

Barcelona necessita comptar amb la complicitat dels governs de Catalunya i Espanya, per a finalitzar les infraestructures pendents, per a disposar del finançament necessari per a garantir la competitivitat del nostre territori, i per a garantir el desenvolupament de les nostres institucions culturals i científiques.

És en aquest sentit que la nostra reivindicació posa de manifest la necessitat d'impulsar un Compromís per Barcelona que impliqui institucions i societat civil en defensa dels interessos de la ciutat i dels seus ciutadans. Un pacte que serveixi per a sumar més voluntats, veus i accents a la força del nostre projecte.

Els i les socialistes tenim molt present que els interessos de Barcelona són els dels seus estudiants i treballadors i treballadores, dels pensionistes, la gent jove i dels infants, dels usuaris de la sanitat pública, l'educació o el transport públic. És per tot això que impulsarem aquest gran Compromís per Barcelona.

Per un augment de l'edat màxima de la T-Jove fins els 30 anys

EL PSC DE BARCELONA PER L'AUGMENT DE L'EDAT MÀXIMA DE TITULARITAT DE LA T-JOVE FINS ELS 30 ANYS

Actualment, el sistema de tarifes que ofereix *Transports Metropolitans de Barcelona* (TMB) limita el títol de transport T-Jove, a menors de 25 anys, que poden fer un nombre de viatges il·limitats durant 90 dies consecutius. Els preus oscil·len entre els 105€, que inclou la mobilitat del titular per la Zona tarifaria 1, arribant fins 305,50€ la T-Jove de 6 zones.

Dades estadístiques de l'Enquesta de Població Activa (EPA) realitzades a Catalunya, el tercer trimestre de 2016, mostren que la taxa d'atur dels menors de 25 anys es troba en un 32,2%. Tot això aboca a que, un cop superats els 25 anys d'edat, quan moltes institucions deixen de considerar "joves" als qui superen un quart de segle, l'accés al món laboral és encara molt restringit.

Els i les joves de Catalunya es veuen doncs, immersos en una dificultat per construir el seu futur, que s'aguditza amb la pèrdua de diverses prestacions. Una de les més importants: El transport públic. Un transport totalment necessari a la societat en la que vivim. Amb uns preus astronòmics que han augmentat en els darrers anys, avui dia viatjar en metro o autobús, pot considerar-se un servei que no és a l'abast de tothom, quan hauria de ser un dret garantit per l'Administració Pública.

Els i les joves fins a 30 anys tenen molta dificultat per a ingressar un sou adient per la vida que els permeti donar una estabilitat. L'atur i la precarietat laboral que ens assetja, els preus de les matrícules universitàries i les cada cop més minvants beques, ofereixen un escenari molt complex per les generacions que comencen a superar el quart de segle.

Per aquest motiu cal fer un pas endavant per una reivindicació de justícia i que és factible. Com a socialistes de Barcelona hem d'apostar perquè s'apugi l'edat màxima per ser titular de la T-Jove fins els 30 anys. És una inversió en la joventut i per tant és una inversió pel sosteniment del nostre Estat Social.

L'EMERGÈNCIA HABITACIONAL i LA POBRESA ENERGÈTICA

Els darrers anys l'habitatge ha tornat a ser un dels principals elements de preocupació ciutadana. Han sorgit noves problemàtiques que requereixen nous enfocaments i noves solucions. Els i les socialistes sempre hem defensat i ho seguirem fent una política d'habitatge orientada a la millora de les ciutats, la solució dels problemes d'accés a l'habitatge, especialment dels col·lectius més vulnerables.

L'EMERGÈNCIA HABITACIONAL i LA POBRESA ENERGÈTICA

El problema més greu dels darrers anys té a veure amb l'emergència habitacional i la pèrdua de l'habitatge. És sense cap dubte el que requereix un major esforç per part de totes les administracions, ja que colpeja directament a les famílies més desfavorides i condiciona els seus projectes vitals.

Els Ajuntaments, com a institucions més properes al ciutadà, s'han trobat aquesta problemàtica en primer pla. Habitualment el tractament de les famílies afectades per aquest drama ha de ser transversal. Des dels Ajuntaments progressistes s'ha fet un esforç per intensificar l'atenció i la resolució d'aquesta problemàtica, que comença per una bona atenció i mediació, des de les Oficines d'Habitatge fins als serveis socials. S'han articulats mecanismes de seguiment i acompanyament, especialment en els casos de desnonaments.

Si bé inicialment la pèrdua d'habitatge es va identificar més amb la impossibilitat de poder pagar la quota de les hipoteques, ja des de fa temps la major part dels desnonaments té a veure amb la impossibilitat de poder fer front al pagament del lloguer de l'habitatge.

Cal impulsar mecanismes per pal·liar aquesta circumstància, a través d'ajuts al pagament del lloguer, l'ampliació de les borses de lloguer social mitjançant la captació d'habitatges del mercat i l'atorgament d'ajuts a la rehabilitació per habitatges que es posin a disposició de les borses de lloguer, etc.

Cal avançar en trobar fórmules que ajudin a establir un cert control del mercat de lloguer, mirant d'evitar que es produeixi una nova bombolla, ara sobre els preus de lloguer a la ciutat.

En aquest sentit, proposem que les administracions i els agents implicats treballin en l'establiment d'un sistema de fixació de preus de referència dels lloguers, en funció de les zones i les característiques de l'habitatge. Aquest índex serà una referència pròpia que l'Ajuntament de Barcelona farà servir a l'hora d'establir beneficis i ajudes municipals per als propietaris de pisos llogats, incentivant que els preus estiguin per sota d'aquest índex de referència. També es treballarà amb la Generalitat de Catalunya, en el marc del Consorci de l'Habitatge de Barcelona,

per impulsar polítiques compartides amb l'objectiu d'evitar increments desmesurats del preu del lloguer a la ciutat.

Alhora, per garantir el dret a l'habitatge i davant l'insuficient oferta a la ciutat, volem impulsar la màxima ocupació del parc d'habitatge existent. Per això, proposem un sistema de sancions per als grans tenidors que mantinguin pisos buits.

Una altra problemàtica afegida és el de la pobresa energètica. Els subministraments bàsics formen part del dret a l'habitatge. Cal lluitar perquè tothom tingui garantits aquests subministraments. Alhora hi ha actuacions que es poden fer des dels Ajuntaments com ara campanyes per difondre pràctiques encaminades a fer més eficient el consum energètic, o promoure millores a la llar que en redueixin la despesa.

És necessari també parar atenció especial a l'allotjament adequat de la nostra gent gran, que requereix d'unes condicions habitacionals específiques que moltes vegades no troben en els seus habitatges.

Els i les socialistes de Barcelona refermem el nostre compromís pel dret a l'habitatge, i ens comprometem a lluitar per resoldre la problemàtica associada a l'emergència habitacional i la pobresa energètica, mitjançant l'accés a un habitatge assequible, uns subministraments bàsics a un preu just i la garantia dels subministraments bàsics a les famílies amb dificultats.

PLANIFICACIÓ, POLÍTQUES DE SÒL I FOMENT DEL LLOGUER.

L'experiència dels darrers anys també ha fet palesa la necessitat de reorientar la planificació i les polítiques de sòl i habitatge, cercant nous models que reponguin a les necessitats i possibilitats reals en matèria d'accés a l'habitatge. Alhora els darrers anys també s'ha fet palès a Barcelona un augment molt significatiu del preu mig del lloguer. Aquest fet provoca que moltes unitats familiars que s'estan formant hagin de marxar de la ciutat, contribuint indirectament a l'envelliment progressiu de la població.

Les polítiques tradicionals de promoció i finançament de l'habitatge de venda, en general, i de l'habitatge protegit de venda en particular, s'han de reequilibrar i reorientar cap a models que fomentin règims de tinença com ara el lloguer, i especialment el lloguer assequible. D'una banda això respon més a les demandes d'una societat amb més mobilitat i menys arrelament permanent de la seva residència. També respon millor a les necessitats i possibilitats econòmiques, i a l'esforç econòmic que les famílies han de fer per estar a la seva llar. D'aquesta manera s'ha d'anar corregint el desequilibri existent al nostre país entre la propietat i el lloguer, per anar aproximant-lo al d'altres països amb més tradició en aquest darrer format de tinença.

Des de l'Ajuntament de Barcelona hi ha dos instruments que cal potenciar en relació amb aquests objectius. El primer és la pròpia capacitat de planificació i

ordenació del territori. En les darreres dècades es van planificar transformacions de sectors de la ciutat que garanteixen el proveïment de sòl per fer habitatge públic durant els pròxims anys. Des de l'Ajuntament cal liderar i agilitzar la gestió urbanística i posar a disposició dels operadors el sòl per fer aquest habitatge públic.

Un element que es va començar a impulsar amb els darrers governs socialistes de Barcelona i que cal reforçar és el manteniment com a mínim de la titularitat pública del sòl destinat a habitatge de promoció pública. Alhora cal tendir a que tant el sòl com l'edificació siguin de titularitat pública, és a dir, promocions destinades íntegrament a lloguer.

Cal lluitar perquè la resta d'administracions responsables del disseny de les polítiques de finançament de l'habitatge dotin suficientment els programes destinats al lloguer, i estableixin mecanismes i normes que afavoreixin la promoció d'aquest tipus d'habitatge. També cal reclamar que s'articulin fórmules adreçades a la regulació i la limitació del preu del lloguer a la nostra ciutat.

Un bon instrument a la ciutat de Barcelona és el **Patronat Municipal d'Habitatge, que cal reforçar per tal que esdevingui el principal operador d'habitatge de lloguer assequible de la ciutat**. En paral·lel cal explorar altres vies de col·laboració per tal de sumar a la iniciativa privada en la promoció d'habitatge de lloguer, especialment de lloguer assequible.

Cal reforçar els instruments de captació d'habitatges per integrar-los a les borses de lloguer assequible. També cal incentivar que petits propietaris posin els habitatges a lloguer amb rendes baixes amb mesures com la subvenció al pagament de l'IBI. En paral·lel, cal incentivar que els grans tenidors d'habitatges buits optin per posar-los al mercat, fent efectiva la funció social de l'habitatge, i sancionar-los si no ho fan.

Els i les socialistes de Barcelona fem una aposta decidida en la lluita per garantir el dret a l'habitatge. Defensem el concepte de lloguer assequible per a aquelles famílies i persones amb rendes mitjanes baixes com a fórmula d'accés i també de retenció d'aquesta població a la nostra ciutat. Apostem per promoure l'accés a un habitatge assequible, mitjançant una planificació i gestió de sòl públic eficient i l'establiment de mesures per fomentar la captació d'habitatges, potenciant sobretot el lloguer assequible. 02

MILLORA DEL PARC RESIDENCIAL I FOMENT DE LA REHABILITACIÓ

Una gran part del parc d'habitatges de la ciutat de Barcelona ha esdevingut obsolet, tant des del punt de vista funcional (habitabilitat, accessibilitat) com des del punt de vista de l'eficiència energètica.

Cal reforçar i multiplicar les polítiques de rehabilitació. La millora de l'habitatge i dels elements comuns dels edificis garanteix una millor qualitat de vida dels seus usuaris.

En una població amb tendència a l'envelliment cal garantir que els edificis existents facilitin la mobilitat dels residents (ascensors, itineraris accessibles) com a criteri general de qualitat de vida.

Per afrontar el repte de la sostenibilitat i també de la reducció del consum energètic es necessari afrontar l'actualització massiva del funcionament dels nostres edificis, especialment els que es van aixecar abans de la primera normativa que va obligar a introduir materials per regular el comportament energètic dels edificis. Cal definir, implementar i dotar econòmicament programes que de forma massiva actualitzin el parc d'habitatges existent, introduint mesures actives i passives que facin més sostenibles els nostres habitatges.

Un aspecte no menor que té com a conseqüència la impulsió d'una política ambiciosa de rehabilitació és l'activació d'un sector econòmic, el de la construcció, que ha patit una forta davallada els darrers anys. Molts dels treballadors que es dedicaven a tasques vinculades directament o indirecta al sector de la construcció poden tornar a tenir una nova oportunitat laboral si el sector de la rehabilitació compta amb l'impuls institucional i financer necessari.

Els i les socialistes de Barcelona apostem fermament per les polítiques de rehabilitació com una fórmula eficaç per fer millorar la qualitat de vida de les persones, **fer les nostres ciutats més sostenibles i activar l'economia generant llocs de treball en sectors especialment castigats per la recent crisi econòmica.**

Integració del Consell Comarcal del Barcelonès a l'AMB

El segle XXI serà el segle de les àrees metropolitanas. Avui dia constitueixen els pols bàsics del sistema de ciutats i funcionen com a veritables centres de dinamització econòmica, i innovació cultural, social i tecnològica.

Barcelona, avui més que mai, forma part d'aquesta realitat de grans ciutats, i com a tal realitat urbana conformada al llarg del temps, i especialment el darrer segle, és un potent centre d'activitat econòmica, contribuint en més de la meitat del PIB de Catalunya i quasi el 10% del PIB de l'Estat espanyol. Però alhora és un espai que, com totes les grans metròpolis, és potencial generador d'importants desigualtats socials.

Per això cal un model de desenvolupament urbà que defineix les ciutats avantatjades del segle XXI: aglomeracions urbanes d'escala humana, formades per diferents ciutats i viles que, a escala local, mantenen la seva pròpia personalitat i vetllen per a mantenir la cohesió social i qualitat de vida, alhora que augmenten la interrelació i dinamitzen els seus entorns regionals, i són capaces d'actuar conjuntament com a nodes d'una xarxa global de relacions cada cop més intenses.

Aquests fenòmens urbans i plurimunicipals, que concentren persones, activitats i moviments de tota mena – econòmics, socials i culturals – cal afrontar-los amb polítiques i instruments sustentats en organitzacions metropolitanas. I és així com l'Àrea Metropolitana de Barcelona (a partir d'ara AMB) actua al territori cooperant amb els ajuntaments, com a una solució de governança per a desenvolupar polítiques comunes per a desplegar, amb competència, eficàcia i criteris de sostenibilitat en el camp dels serveis, les infraestructures i les dotacions que una societat moderna i complexa requereix per assolir noves fites de progrés. D'aquesta manera es materialitza la nostra proposta de model de creixement inclusiu, per ser més pròspers, dinàmics i innovadors, sense deixar a ningú pel camí.

Per això, i per fer front a les noves realitats emergents, els pròxims anys l'AMB haurà de liderar un canvi substancial de l'actual realitat urbana per tal d'afrontar el reptes del segle XXI, pensant i actuant tenint en compte la ciutat real, i conformant-se com a “ciutat de ciutats”.

Entenem, doncs, que per afrontar amb èxit els reptes que tenim al davant, és imprescindible enfortir la dimensió metropolitana. La Barcelona metropolitana és la Barcelona real. Un espai d'enorme potencial econòmic global, interconnectat i interdependent, que necessitem gestionar col·lectivament i de manera eficient.

Des de la posada en marxa el 2011 de la nova Àrea Metropolitana de Barcelona, institució que ve a restituir una necessitat històrica provocada per la dissolució arbitrària del Govern de Pujol a 1987 de l'antiga Corporació Metropolitana de Barcelona, es dibuixa un nou marc de polítiques públiques i de governança per un model acord a la realitat actual.

Ara toca potenciar en el model de creixement inclusiu, de major cooperació entre els municipis al territori, i d'aprofundir en eficàcia i eficiència per continuar treballant per al benestar, la cohesió social i territorial, la igualtat d'oportunitats i la sostenibilitat sota un model de gestió que, respectant les identitats dels diferents municipis, permeti definir les estratègies i els objectius col·lectius, facilitant una gestió integrada i efectiva dels serveis públics comuns. Per això cal plantejar-nos que el govern metropolità ha de generar una reflexió crítica sobre les polítiques i línies d'intervenció a futur, per tal d'esdevenir el catalitzador d'un canvi profund en els processos de planificació i intervenció.

És el moment d'avançar en els projectes socials i de creixement econòmic, però a la vegada de racionalització de les institucions per tal d'evitar duplicacions entre administracions. És per això que ara correspon començar a dibuixar un model que combini dos aspectes centrals de les polítiques metropolitanes:

- Potenciar un creixement inclusiu aprofundint en el perfil social de l'AMB, com a institució que treballa per una major cohesió i un decisiu combat a les desigualtats.
- Impulsar mesures d'augment de l'eficàcia i eficiència en la gestió i de simplificació administrativa i de treball a les institucions, i de transparència i apropament d'aquestes institucions a la ciutadania.

En aquest sentit una de les primeres fites ha de consistir en la integració plena de l'estructura i recursos humans i materials del Consell Comarcal del Barcelonès a l'AMB. La incorporació de les polítiques socials del consell reforçarien el paper social d'aquesta institució fent un urbanisme, un espai públic, un transport, un projecte de sostenibilitat i una política de desenvolupament econòmic clarament encara més en favor de la gent, especialment en la gent més vulnerable

Per tot això el Congrés resol que els seus representants públics treballin per:

- Enfortir el treball a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, especialment en el camp de les polítiques socials relacionades amb el creixement inclusiu, el combat a les desigualtats i el reforçament de les polítiques de cohesió social i convivència tal com hem fet en matèria de pobresa energètica, programes de foment de l'ocupació, rehabilitació de barris, espai públic i habitatge, entre altres programes.
- Iniciar el procés de supressió del Consell Comarcal del Barcelonès mitjançant la seva integració efectiva a l'AMB, iniciativa que permetrà reforçar l'acció social de l'Àrea Metropolitana, assumint les competències del Consell i procedint a la simplificació del nombre d'administracions al territori. Aquest procés contemplarà la incorporació d'estructures, personal i programes del mateix Consell, responant a la vocació històrica del nostre partit de comptar amb una sola institució *supramunicipal* al territori metropolità.

Per un transport públic sostenible i assequible per a tothom

El transport públic és el vector bàsic per a assolir un model de mobilitat i desplaçaments sostenible i alhora també un instrument per a garantir la cohesió social i territorial.

Després d'un període de fort impuls durant els governs de progrés a la Generalitat i també del govern socialista a nivell d'Estat, els darrers anys, amb l'excusa de la crisi, s'han reduït dràsticament les inversions per part de la Generalitat i les dotacions públiques pel sosteniment del sistema de transport públic metropolità . Aquesta reducció ha estat especialment dolosa pel que fa a l'Administració de l'Estat des de que governa el PP.

Per això, els socialistes, tant des de l'oposició com des del govern, han impulsat el creixement de les aportacions públiques al sistema de transport i la reducció i/o congelació de tarifes.

Cal però, un nou impuls, i prendre les següents mesures:

-Incrementar les inversions de la Generalitat per a la finalització d'infraestructures de transport aturades com la línia 9/10 del Metro de Barcelona.

-Aprofitar l'entrada en servei, prevista pel segon semestre d'aquest any, de la T-Mobilitat per implementar una nova estructura tarifària que afavoreixi als usuaris més recurrents (intensius) del sistema de transport públic així com aquells col·lectius més vulnerables o d' especial protecció.

- Impulsar, a nivell estatal, l' aprovació d' una Llei de Finançament del transport metropolita, que doti d'un marc estable de finançament i li assigni recursos de caràcter finalista.

-Incrementar la dotació de l'Administració de l'Estat al finançament del transport públic metropolita en el mateix percentatge en que ho ha fet les Administracions locals i la Generalitat.

Els socialistes vam ser capaços des de l'oposició de reduir el preu de la T-10 i altres bitllets de metro, i serem capaços des del govern municipal i metropolità de fer que el sistema de transport metropolità sigui un servei públic sostenible i assequible per a tothom.

